

Novice z Duplice

LETNIK III, ŠTEVILKA II

JUNIJ 2017

ŠOLSKO
GLASILO
OSNOVNE
ŠOLE
MARIJE
VERE
KAMNIK

KAZALO

3	OBISK ŠOLSKIH NOVINARJEV NA POP TV
4	PUSTNI SPREVOD PO DUPLICI
6	VSI SMO LAHKO PESNIKI
8	ČISTA SREČA LANE VUGA
9	TUDI MLADI RAZISKUJEMO
10	KAMNIŠKI MARTIN PREMAGAL VSE BRDAVSE
11	KOZEL LISEC SPREGOVORI
12	NARAVOSLOVNI TABOR V FIESI
13	ZIMSKA ŠOLA V NARAVI NA KOPAH
14	EKODAN NA INTERNAVTIKI
15	MLADI KUJARJI TEKMUJEJO
16	SREČANJE Z NIZOZEMSKO PISATELJICO
17	OBISK ŠPANSKE PISATELJICE
18	SLOVENSKI PISATELJ IGOR KARLOVŠEK
19	KINO NAPOVEDNIK
20	MARINEC PRI POUKU ANGLEŠČINE
21	AMERIŠKI VELEPOSŁANIK NA OBISKU
22	PRAVLJIČNA POT PO ŠOLSKIH HODNIKI
24	ENA MODRA OBLEKA IN DVE MODRI ČRTICI
26	MLADI UP NAMIZNEGA TENISA
27	3. MESTO NA SVETOVNEM PRVENSTVU
28	UMOR V GRADU
30	POHVALE ZASLUŽNIM UČENCEM
32	Z IZJEMNIMI DOSEŽKI ODPLESALI V POČITNICE

OBISK ŠOLSKIH NOVINARJEV NA POP TV

V ponedeljek, 6. 2. 2017, smo šolski novinarji odšli na POP TV. Tam nas je sprejela predstavnica marketinga. Najprej smo si ogledali studia, kjer snemajo 24 ur in Svet.

Studio v živo izgleda precej drugače, kot pa ga vidimo po televiziji. Izvedeli smo, da za projekcije ne uporabljajo več tako imenovanega »green screena« temveč LCD monitorje. Ogledali smo si tudi največji studio, v katerem snemajo oddaje kot so: Hipnoza: dobra zabava, Dan najlepših sanj, Zvezde plešejo ... Ravno so začeli postavljati kulise za novo oddajo Zvezde plešejo, katere snemanje že poteka. V največjem studiu bodo potekale oddaje v živo.

Videli smo tudi nekaj novinarjev, ampak jih je bilo žal veliko na terenu. Srečali smo veliko znanih oseb in se z nekaterimi tudi slikali. Izvedeli smo ogromno o delu novinarja, med drugim tudi, da imajo zelo »raztresen« način življenja. Ogled nam je bil zelo všeč. Na koncu smo dobili še zvezke Usodno vino.

Mark Gajšek

PUSTNI SPREVOD PO DUPLICI

*A imate kaj
za pusta
hrusta?*

Letos nas je na pustno soboto pričakala našemljena tudi narava. Po pomladnih temperaturah se je odela v sneg in nas kar čakala, da ga preženemo.

Že tradicionalno so se ob 9.00 pred OŠ Marije Vere zbrale pustne šeme. Učenci, zaposleni, vrtčevski otroci, starši, babice in dedki. Ob taktih godbe iz Stranj so zaplesale mažoretke. Po uvodnem nagovoru smo se v sprevodu odpravili po dupliških ulicah.

Po vrnitvi pred šolo smo se posladkali s krofi, sledil pa je ples pod vodstvom čebelice in samoroga iz Plesne šole Miki. Celotno dogajanje in vse maske so budno spremljale oči strokovne komisije, v kateri so bili predstavniki učencev, zaposlenih in staršev. Imeli so težko delo, saj je bilo zanimivih mask res veliko.

Nagrade pa so dobile:
predjamski človek (5. b)
evropske znamenitosti (8. a)
lego strički (4. b)
mumija (3. a)
pralni stroj (3. c)
France Prešeren (2. a)

Posebno nagrado so dobili tudi klovn učitelj Reisner ter tigrice čistilke.

Na predmetni stopnji sta bila s pouka prostim dnevom nagrajena kar dva razreda. 7. c so predstavljali DJ-je, 9. a pa so se oblekli v likovno razstavo.

VSI SMO LAHKO PESNIKI

7. 2. 2017 smo si učenci in zaposleni Marije Vere ob prihajajočem slovenskem kulturnem prazniku ogledali proslavo Vsi smo lahko pesniki, ki je potekala v šolski telovadnici v čast slovenskemu kulturnemu prazniku.

Pozdravil nas je naš mladinski pevski zbor pod vodstvom Alenke Markus s slovensko himno. Proslavo sta povezovala Pina Lenart kot zaljubljena deklica iz 7. razreda, pa in Urh Prosen iz 8. razreda, ki je nastopal v vlogi pesnika Ivana Minattija.

S svojim odličnim nastopom so nas počastili tudi otroci in vzgojitelji iz vrtca Zarja, ki so nas razigrano popeljali v svet rim. Sledil je govor naše ravnateljice Violete Vodlan, ki je z lepimi mislimi pobožala naša ušesa.

*»Vaši prvi
stihi bodo
morda malce
okorni,
vendar bodo
sčasoma
prave besede
same prišle v
vas.«*

Nato so svoje glasove s pesmijo zopet povzdignili mladinci iz pevskega zbora s tremi pesmimi: Pod oknom, Zemlja pleše in Ne bodi kot drugi, kjer sta solo odpeli Natalija Močnik in Taja Korošec.

Učiteljica Maja Drolec je doživeto in čutno recitirala pesem Pavčka Nekaj je v zraku. Z dvema recitacijama nam je verze Minattija in Pavčka predstavila tudi učenka 7. razreda Pia Fabijan.

Gospod Ivan Minatti (Urh) pa nam je za zaključek povedal še tole:

»Dragi učenci! Vsak naj vzame pisalo in papir, se zazre skozi okno in misli na nekoga, ki ga imate radi. Vaši prvi stihi bodo morda malce okorni, vendar bodo sčasoma prave besede same prišle v vas.«

Prireditelj se je zaključila z ugotovitvijo, da biti pesnik sploh ni težko, če imaš le voljo in veselje.

Pia Fabijan in Pina Lenart

... pa poizkusimo ...

Moja prva ocena

Prvo oceno sem dobila,
ko v tretji razred sem hodila,
učiteljica je teste razdelila,
takrat nasmeh na usta sem dobila.

Mislila sem, da bo štirica,
a z lista se smejala je petica,
čeprav sem vedela, da sem veliko znala,
tega vseeno nisem pričakovala.

Zato pri sebi sem sklenila,
da se vedno bom učila,
s tem si znanje pridobila,
v dobro službo bom hodila.

Kim Rihar

(mentorica: Mojca F. Lukežič)

Moja prva ocena

Moja prva ocena,
bila je le ena.
Bila sem presenečena,
od veselja vshičena.

Veliko sem se za njo učila,
za mizo sedela,
in do pozne noči bedela,
zato sem si jo prislužila.

V šolski radovalnici sem jo pustila,
domov sem odskakljala in jo v spominu hranila.
Ko sem mami povedala,
je tudi ona od veselja skočila.

Lana Slapnik

(mentorica: Mojca F. Lukežič)

ČISTA SREČA LANE VUGA

Lana je že prava mojstrica v pesnenju. To je dokazala že z več priznanji na natečajih. Sodelovala je tudi v mednarodnem natečaju Mlada Vilenica in bila nagrajena v kategoriji "posebna nagrada".

**»Voda je.
Kako dolgo
bo še?«**

VODNA KAPLJA – ZRCALO V SVET

Je Zemlja, je morje,
sta dve strani.
Na eni je sreča,
na drugi pa vode ni.

Na eni le pipo odpreš
in se osvežiš,
na drugi pa ure in ure hodiš, trpiš,
da požirek ali dva dobiš.

Na naši, strani sreče,
vode se ne spoštuje,
ker je tako vsakdanja,
jo vsakdo brezbrizno uničuje.

Za nas ni problemov,
za zdaj,
naši izviri vode in sreče
so bogat kraj.

Na srečni strani
je sreča trdna kot led,
čeprav v resnici je izmuzljiva para -
izpuhti in je več ni!

In v vsaki vodni kaplji
je zrcalo na svet,
v večno sušo ujet.
Ali se bo zganil naš planet?

Voda je.

Kako dolgo bo še?

Lana Vuga

(mentorica: Helena Brezar)

TUDI MLADI RAZISKUJEMO

V četrtek, 30. 3. 2017, smo se mladi raziskovalci zbrali na regijskem srečanju na OŠ Luisa Adamiča Grosuplje.

Z naše šole so se pod mentorstvom mag. Polone Mežnar predstavile 4 naloge, avtorjev Leje Berlec in Marjane Pančur, Nine Grebenc in Ane Lucije Čuk, Iana Cedilnika in Jaka Plankarja ter Jerce Pirš Škoberne in Kristine Koncilje.

Na državno tekmovanje, ki je potekalo 15. 5. v Murski Soboti na gimnaziji in srednji tehniški ter poklicni šoli, sta se uvrstili nalogi 'Sončne celice in mobilni telefoni', avtoric Leje Berlec in Marjane Pančur ter 'Ekorekreacijska kolesarnica' avtoric Nine Grebenc in Ane Lucije Čuk.

Leja in Marjana sta za odlično nalogo prejeli zlato priznanje in sta tako povabljeni na podelitev v Cankarjev dom. Ana Lucija in Nina pa sta prejeli srebrno priznanje.

Nina Grebenc

Julija Maver

(mentorica: Irena Zagožen)

KAMNIŠKI MARTIN PREMAGAL VSE BRDAVSE!

V četrtek, 6. 4. 2017, je na Jesenicah potekalo regijsko tekmovanje otroških gledaliških skupin 22. Kekčevo srečanje. V dveh dnevih je nastopilo 10 skupin. Mi smo z mjuziklom MartinKrpian.com nastopili zadnji. Pred nami so bili 4 nastopi drugih osnovnih šol. Z zanimanjem so si jih ogledali in ugotovili, da so zelo drugačni od naših. Imeli smo

občutek, da smo bili najboljše pripravljeni, s tehničnega vidika in igralskih sposobnosti. Po mojem mnenju smo odigrali zelo dobro saj, vsaj da ne bi opazil, nismo naredili nobene napake. Z regijskega tekmovanja smo odšli veseli, saj smo vedeli, da smo bili odlični. Dolgo smo čakali rezultate a na koncu smo izvedeli, da smo se uvrstili na državno tekmovanje.

To je bilo v četrtek , 8. 6. 2017, in dan prej v KC Janeza Trdine v Novem mestu. Predstavilo se je 12 najboljših otroških predstav v Sloveniji. Naša predstava je zaslužno dobila zlato priznanje. Naše veselje je bilo nepopisno. Po razglasitvi so nas peljali na kosilo.

Lan Kenda Hribar

***Fantastičen
uspeh
šolskega
mjuzikla***

KOZEL LISEC SPREGOVORI

Čez nekaj dni je Lukež Drnulja govoril sam s seboj, ne vedoč, da ga Lisec posluša in razume. Takole je govoril: »Oh, kaj nama je bilo tega treba, mojega ljubega Lisca so po senci topli, jaz pa sem moral gledati, če tudi z zavezanimi očmi... Vsi so gledali, morda nikoli več ne bom imel prijateljev...«

Potem, ko je nastopil trenutek tišine, pa se je kozel odločil, da ima tudi on pravico, da spregovori in pove svoje mnenje. Pa se je glasno odkašljaj, vdihnil in po Lukeževem začudenem pogledu začel: »Dragi moj, nikar tako, nikar tako. Ti bo še glavo razneslo, počila bo kot balon, prav res, če boš takšne strašne misli imel.«

Lukež je bil čisto preveč presenečen, da bi kaj pametnega pripomnil, zato je kozlič nadaljeval: »Saj si samo gledal, ti še nič ne veš, kako to boli, če te kdo po senci tepe. Si jo sploh videl, kako je stokala? No, po pravici povedano, je tudi jaz nisem. Čakam, da mi moja senca pove, če je res tako zelo bolelo, kot si predstavljam.« Takrat pa se je njegov ubogi lastnik končno spomnil, da mu bo še kak čmrli priletel v usta, če jih bo imel tako na široko odprta. Ko je Drnulja ugotovil, da njegov Lisec pravzaprav sploh ni neumen, se je odločil, da tega nikomur ne bosta povedala, da ga ne bi morda zopet poskušali obesiti.

Tukaj bi se lahko že vse lepo končalo, ampak ne. Lisec je želel gospodarju poročati še o svojih načrtih tistega groznega dne.. Torej, kozel je ponovno začel: »Ampak veš, dragi moj Lukež, resnično me zanima, ali mi tisti Salamorezec ali kakor koli mu je že ime ni želel le plota raztreščiti, da bi lažje na vrt prišel. No, če imaš pa res prav in me je res želel pretepti, ti bom pa nekaj povedal. Sram naj ga bo! Saj je imel prav, res sem si želel malce njegov vrtiček okraati, ampak vseeno sem samo majhen, nedolžen kozliček. Eh, njegov problem. Važno, da je sedaj vse v redu. Aja, pa en namig: Tudi, če nisi Andraž Slamorezec temveč Lukež Drnulja, vseeno mi lahko priskrbiš eno veliko zeljnato glavo. Ohhh, zeljnata glava... Tako slastno je izgledala...«

No, po tem kozlovem govoru pa se je Lukež že smejal. Odločil se je, da si bosta z Liscem umislila velik vrt poln zeljnatih glav, da mu nikdar več ne bo padlo na misel, da bi šel tuje vrtičke obirat.

Pina Lenart

NARAVOSLOVNI TABOR V FIESI

Učenci 7. razredov so se pozimi odpravili kar na morje. Nastanjeni so bili v Fiesi v domu Breženka. Spoznavali so morsko in obmorsko rastlinstvo in živalstvo ter znane in skrite kotičke slovenske obale. Urili so se v taborniških veščinah in hodili na pohode.

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI NA KOPAH

Učenci 6. razredov so se v tednu pred veselim pustom odpravili na Kope. V smučanju in smučarskih poizkusih so neizmerno uživali. Taki dnevi nam za vedno ostanejo v spominu!

V zimski šoli v naravi smo šli smučat na črno progo. Do vrha proge so vodili krogci. Bila je dolga vrsta, a smo vseeno šli. To ni bilo tako pametno. Čakali smo več kot dvajset minut. Ko smo končno prišli na vrsto, smo imeli še druge zaplete. Vlečnica za krogce je bila namreč zelo hitra in strma. Celo vožnjo sem si govorila: »Ne padi. Zdrži. Ne padi ...« Jaz sem sicer cela prišla na vrh, a za nekatere sošolce to ni bilo tako lahko. Učiteljica je imela veliko dela, da je popravila vso zmedo. Na koncu smo se po progi spuščali vsega skupaj deset minut, čakali pa smo približno eno uro. Ja, to je bil naporen dan! A smo se v dom vrnili vsi zdravi.

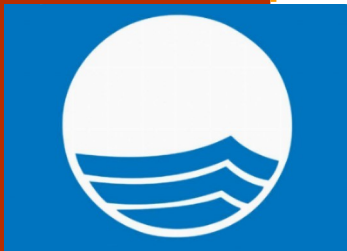
Lana Vuga

Na smučanju nam je učiteljica rekla, da moramo v paru delati zavoje. Ko sva s prijateljico zavili v levo, mi je prijateljica stopila na smučko in sem se zvrnila v sneg. Drugič smo spet delali zavoje v levo. Tokrat sem skoraj pristala v gozdu. Še ena nesreča pa se mi je zgodila, ko smo se peljali prosto. Najprej je padla sošolka, čez njo sošolec, jaz in pa še en sošolec.

Marija Petrova

EKODAN NA INTERNAVTIKI

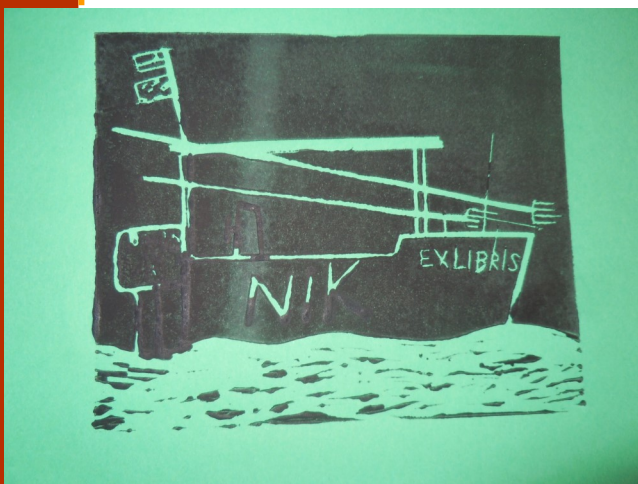

V četrtek, 4. maja 2017, smo se učenci iz treh osnovnih ekošol iz Kamnika in Domžal udeležili podelitve modrih zastav na sejmu Internavtika v Portorožu.

Enajst osmošolcev in učiteljica Polona Mežnar smo se udeležili eko dneva v Portorožu. Z nami so odšli tudi učenci in mentorji iz okoliških ekošol. V Portorožu smo si ogledali razstavo bark in čolnov ter pomorske opreme. Odšli smo tudi na jahto ter si ogledali njeno notranjost. Namen našega obiska je bila podelitev modrih zastav nekaterim kopališčem na slovenski obali. Izvedeli smo nekaj pravil, ki jih je dobro vedeti, če obiščeš plažo z modro zastavo. Kopališča so poleg modre zastave prejela tudi priznanaj za najboljše in najbolj zanimive aktivnosti na plaži.

V prihodnje tudi vam priporočava obisk razstave, saj je res zanimiva.

Jerca Pirš Škoberne, Kristina Koncilja

Nik Vodišek Smirčič

(mentorica: Irena Zagožen)

Anda Chen

(mentorica:
Irena Zagožen)

MLADI KUCHARJI TEKMUJEJO

11. 5. 2017 je na Srednji gostinski in turistični šoli Radovljica potekalo regijsko tekmovanje za »Zlato kuhalnico 2017«.

Razpisala ga je Turistična zveza Slovenije v sodelovanju s Turistično gostinsko zbornico Slovenije ter Društvom kuharjev in slaščičarjev Slovenije. Tekmovanja so se udeležili učenci 7. razreda: Tea Brletič, Jernej Čuk, Neli Klevže in Lea Prelesnik. Učenci so za glavno jed, ki je morala vsebovati kranjsko klobaso, pripravili testenine s paradižnikovo omako in kranjsko klobaso. Za glavno jed pa so postregli sladke skutine štruklje z borovničevo in jagodno omako. V komisiji je bil tudi letošnji tekmovalec MasterChefa Elvis Kudič. Učenci so prejeli srebrno priznanje!

Teja Strlič

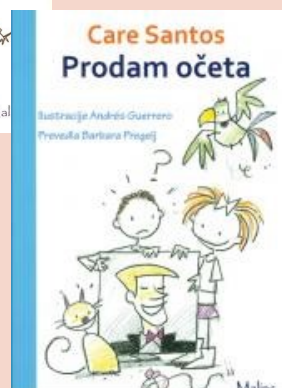
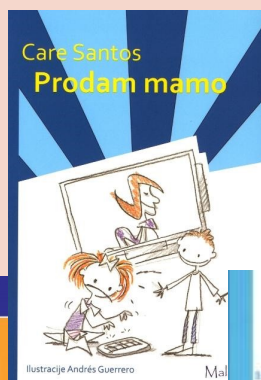
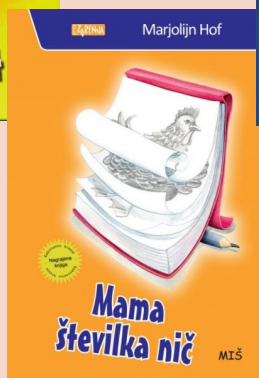
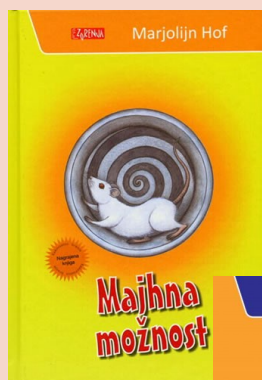
SREČANJE Z NIZOZEMSKO PISATELJICO

Na OŠ Toma Brejca so v okviru festivala Bralnice pod slamnikom 11. 5. 2017 priredili srečanje z nizozemsko mladinsko pisateljico Marjolijn Hof.

Srečanja s pisateljico in predstavniki založbe Miš, pri kateri so njene knjige izšle, smo se udeležili tudi z nekaterimi učenci naše šole. Izvedeli smo, da Marjolijn Hof zelo veliko potuje, v Sloveniji in tudi v Kamniku pa gostuje že drugič. Zgodbe je pisala že od malih nog, prvo pa je zaradi nesamozavesti izdala šele pri poznih tridesetih. K poklicnem pisateljstvu jo je spodbudil mož, prej je bila zaposlena kot knjižničarka. Piše predvsem za mlade, po knjigi Majhna možnost je bil posnet tudi film.

*Spoznavamo
tuje
pisatelje*

OBISK ŠPANSKE PISATELJICE

28. 3. 2017 sta našo šolo obiskali izjemno priljubljena in večkrat nagrajena španska pisateljica Care Santos in prevajalka njenih literarnih del ter urednica založbe Malinc, Barbara Pregelj.

Učenci, ki se učijo španščine, člani mladinskega pevskega zbora, nekatere dijakinje s kamniške srednje šole in učiteljice smo jo navdušeno pričakali v šolski knjižnici. Najprej smo jo pozdravili s kratko izvirno igro v španščini, v katero smo vključili tudi bistvene podatke o pisateljici in njenih delih. Sledil je kratek intervju, iz katerega smo izvedeli marsikaj zanimivega o pisateljici, npr. da je svojo pisateljsko pot pričela že pri osmih letih, svojo prvo knjigo posvetila simpatiji iz otroštva, da so njena besedila prevedena v 19 jezikov. Za svoje ustvarjanje

Smeje smo prisluhnili njenim poskusom sporazumevanja v slovenščini in pozorno poslušali katalonsko ljudsko pravljico o kralju z rdečim nosom, ki jo ima najraje. V šali nam je zaupala, da bi se naslov njenega življenjepisa, če bi ga slučajno morala napisati, glasil Dolgočasno življenje neke pisateljice. Utrinke iz svojega življenja raje predstavlja v svojih literarnih delih, npr. v kratkih romanih Prodam mamó, Prodam očeta, Prodam Rozinkota. Vse tri romane lahko preberemo tudi v slovenščini, za kar se gre zahvaliti dr. Barbari Pregelj, prevajalki in urednici založbe Malinc, ki se trudi špansko literaturo približati tudi mlajšim bralcem. Pisateljice ni navdušila samo igra v španščini, ampak tudi nastop mladinskega pevskega zbora – njihova izvedba Lainščkove pesmi Ne bodi kot drugi je zvenela čarobno.

Po fotografiranju, podpisovanju knjig in izmenjavi daril smo se poslovili v upanju, da se še kdaj srečamo.

Katja Židan

SLOVENSKI PISATELJ IGOR KARLOVŠEK

Maja nas je v okviru Bralnic pod slamnikom obiskal slovenski pisatelj Igor Karlovšek. Z njim so se družili učenci 7., 8. in 9. razreda, ki so uspešno zaključili bralno značko. Skupaj smo preživeli prijetno pogovorno urico.

Igor Karlovšek je plodovit pisatelj, športnik in popotnik, ki v svoja dela odlično vključuje odvetniško znanje in izkušnje. Piše za odrasle in mladino. V vseh njegovih delih se pojavljajo aktualni družbeni problemi in kriminal. Poleg knjig *Teci!* in *Mojca* si v šolski knjižnici lahko izposodite tudi z nagrado večernica nagrejeno knjigo *Gimnazijec*.

Mladim pisateljem priporoča, naj veliko berejo ter vztrajajo pri pisanju. Naj ne obupajo takoj, ko jim kaj ne gre. Govoril je iz lastnih izkušenj, saj se je pri izdajanju knjig večkrat soočil s problemi. In vztrajnost se mu je obrestovala.

Helena Brezar

Teci!

Mojca

Gimnazijec

KINO NAPOVEDNIK

Mogoče ste že slišali, da septembra v kindvorane prihaja nov slovenski mladinski film, ki so ga posneli po knjižni uspešnici Primoža Suhodolčana *Košarkar naj bo!*, ki jo za domače branje prebirajo tudi učenci naše šole.

Knjiga je ena izmed najbolj branih slovenskih mladinskih knjig, zato si upamo reči, da bo tudi film postal prava uspešnica!

Film **Košarkar naj bo!** v največji meri sledi knjižni predlogi. Osrednji junak je nerodni Ranta ("tako velik, da bi lahko žirafam kravate zavezoval"), ki ga učitelj telovadbe Salta povabi v košarkarsko ekipo. Pri vseh šolskih in obšolskih dogodivščinah ga spremlja in spodbuja duhoviti prijatelj Smodlak. Rantina nova pot je polna težav in presenečenj, veselja in razočaranj, prijateljstva in ljubezni. Iz lene nerode počasi postane vztrajen športnik, zvest prijatelj in privlačen fant. Pot mladostne razigranosti film prikazuje s humorjem, naklonjenostjo in razumevanjem težav in napak najstnikov, ki jih imajo pri svojem odrasčanju.

Vir: <http://www.kolosej.si/filmi/film/kosarkar-naj-bo/>

MARINEC PRI POUKU ANGLEŠČINE

17. februarja smo na šoli gostili ameriškega marinca g. Joshua Stewarda, ki je s svojo karizmo in neverjetnimi zgodbami popestril uro angleščine.

Prijateljstvo
Slovenije
in
ZDA

Izvedeli smo, kako preživeti v puščavi brez hrane, kakšen red in discipline zahtevajo v ameriški vojski, kakšne skovanke uporabljajo vojaki med seboj in kako ameriški uslužbenci iz ambasade govorijo slovensko. Na žalost je bila ura prekratka za vsa vprašanja učencev, zato velja, da se naslednje leto zopet snidemo.

Učiteljice angleščine

AMERIŠKI VELEPOS LANIK NA OBISKU

V četrtek, 11. maja, je Kamnik na povabilo župana Marjana Šarca in predsednika Združenja borcev za vrednote NOB Kamnik Matevža Koširja obiskal veleposlanik Združenih držav Amerike Brent Robert Hartley. Malo po deseti uri je s svojim spremstvom obiskal tudi našo šolo.

S kratkim nagovorom ga je najprej pozdravila gospa ravnateljica Violeta Vodlan, učenci pa so poskrbeli za razgiban kulturni program – pokazali smo mu film o šoli, šolski mladinski pevski zbor je odpel dve priljubljeni pesmi, nato pa nam je veleposlanik v kratkem intervjuju zaupal nekaj zanimivosti iz svojega življenja v Ameriki in Sloveniji. Izvedeli smo, da je prepotoval že dobršen del naše države, osvojil več vrhov kot marsikateri Slovenec in tudi zato dodobra spoznal naše običaje in kulinariko. Ker mu je slovenska tradicionalna hrana zelo všeč, ni čudno, da ima najraje besedo žlinkrofi in da ga je navdušila zakuska po uradnem delu sprejema, na kateri so postregli s tradicionalnimi dobrotami.

Nina Grebenc

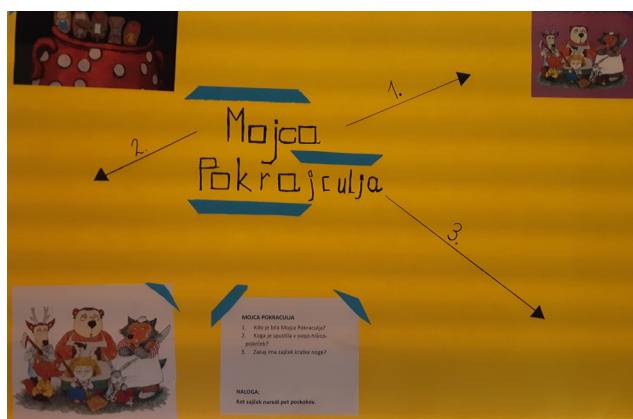

***Še vedno
čakamo, da
se Kralj
Matjaž
prebudi.***

***Takrat nas
čakajo dobri
časi ...***

PRAVLJIČNA POT PO ŠOLSKIH HODNIKI

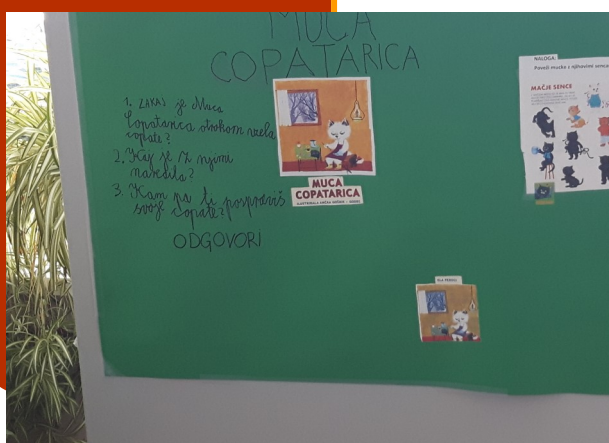

Verjetno ste na šolskih hodnikih v aprilu opazili plakate, ki so jih na pravljčnih nočeh pripravili četrtošolci. Prebirali so slovenske pravljice, tiste, ki jih mora poznati prav vsak.

Predstavili so jih s plakati, ki so jih razobesili po šoli. Ste si jih ogledali?

Predstavili so kar nekaj zanimivih pravljic Peter Klepec, Kamniška Veronika, Kralj Matjaž, Muca Copatarica, Mojca Pokrajculja ter Kekec in Pehta.

Učenci so se ob delu zelo zabavali in se veliko naučili o pravljicah.

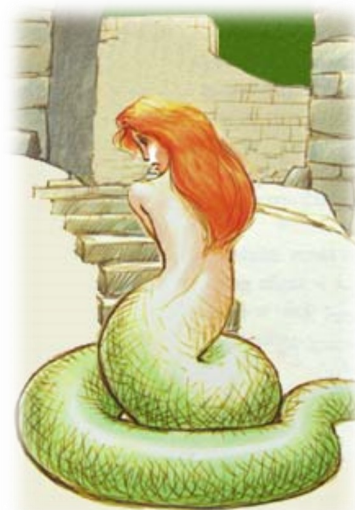

Da učenci v šoli niso zaspali lačni, smo jim učenci izbirnega predmeta SPH pripravili okusno večerjo. Mastili so se z bedrci in krompirjem, sladkali pa s slastnimi palačinkami z okusnim čokoladnim namazom.

Nemanja Kosić

ENA MODRA OBLEKA IN DVE MODRI ČRTICI

Devetošolka
Leja Berlec,
nagrajenka
Sinapsinega
natečaja "Krizna
na vrvi"

Sedela sem na straniščni školjki in gledala v nosečniški test. Dve modri črtici. Noseča.

Vse se je začelo pred nekaj tedni. Bil je torek in z najboljšo prijateljico Jono sva šli po nakupih. Z Jono sva najboljši prijateljici že od vrtca. Večino časa preživiva skupaj. Obiskujeva prvi letnik gimnazije in imava lepe ocene. Pred enim tednom naju je sošolec povabil na zabavo in odločili sva se, da si greva kupit novo obleko. »Ej, Brigi pridi sem! Našla sem popolno obleko zate!« je zaklicala Jona. Brigi je moje krajše ime za Brigita.

Prišla sem do nje in pokazala mi je obleko. Svetlo modra, do kolen, preprosta, brez kakršnih koli dodatkov ali okraskov. Jona je imela prav, res je bila kot narejena zame, saj jaz nisem bila zelo navdušena nad oblekami, sploh pa ne nad posebnimi okraski. Ko sva kupili obleki, sva se odpravili domov. Naslednji dan pa na zabavo. Plesali sva in pili, bilo je zelo zabavno. Zaradi pijače nisem dobro vedela, kaj se dogaja okoli mene. Naenkrat me je nekdo prijel za roko. Obrnila sem se in zagledala sošolca Aljaža, ki je bil nekaj mesecev starejši od mene. Sklonil se je k meni in mi rekel, naj grem z njim. Bil je kar precej pijan, saj je na poti skoraj padel. Odšla sva do sobe in Aljaž je zaprl vrata. Približal se mi je zelo blizu in me nežno poljubil, nisem ga zavrnila. To je zadnje, česar se spomnim, da se je zgodilo na zabavi. Ko sem se zbudila, sem ležala na postelji in Jona je sedela poleg mene. Vprašala sem jo, kaj se je zgodilo. Povedala mi je, da me je iskala in me našla v postelji z Aljažem. Nisem mogla verjeti, da sem spala z največjim ženskarjem na šoli. Hvala bogu, da to ni pustilo velikih posledic. Takrat

Alisha Raghav, Indija
(mentor: Aniruddh)

Kar naenkrat mi je šlo sto misli in vprašanj po glavi. Bila sem prestrašena, izgubljena, cel svet se mi je pred očmi raztreščil na milijone koščkov. Dopovedala sem si, da ne bom jokala, a kaj ko so mi solze kar privrele na plano. Niso se ustavile. Zdelo se mi je, kot da se dušim od vseh misli. Morala sem se umiriti in dobro premisliti, kaj naj naredim. Tega ne morem kar enostavno ignorirati. Odločila sem se, da bom povedala staršem. Ampak kaj si bosta mislila o meni? Me bosta še imela rada? Me bosta sprejela? Bosta jezna ali srečna, da bosta dobila vnuka? Vem, da oče ne bo vesel, ko bo izvedel. Najbrž si bo mislil grozne stvari o meni. Kaj pa mami, mi bo pomagala na vsakem koraku? Nenadoma sem se vprašala, če sploh hočem otroka ali bom naredila splav. Otroka sem si že želela, samo ne pri moji starosti. Toda ne morem kar narediti splava, v sebi vendar nosim človeško življenje. Ne morem kar ubiti otroka, ki je del mene. Nikomur ne bom dovolila, da kaj naredi mojemu otroku. Obdržala ga bom. Le kako mi bo uspelo, ne vem, če bom zmogla sama. Ime mi je priletelo skozi misli. Aljaž. Čisto sem pozabila nanj. Naj mu povem, ali naj skrivam resnico pred njim? On je vendar oče mojega otroka. Bo sploh hotel otroka, se ga bo sramoval, ali mi bo stal ob strani in bova skupaj skrbela za otroka? Morala mu bom povedati. Le kaj si bo mislil o meni. Kaj pa šola? Bom nadaljevala šolanje ali bom vse pustila in odšla. Kaj si bodo moji sošolci, prijatelji mislili o meni? Dekle, ki je šele začelo srednjo šolo in je že zanosilo. Kakšna groza. Noben me ne bo gledal enako kot do zdaj. Ampak ne morem misliti tako. V meni je živo majceno bitje in ne morem kar pozabiti nanj. Moja največja dolžnost je, da skrbim za otroka, saj bom postala mama. Potem me je zadelo. Postala bom mama!? Le kako bom zmogla vzgojiti otroka, skrbeti zanj, ko znam komaj zase skrbeti. Bom dobra mama ali bom kar pozabila nanj. Kaj pa posvojitev? Bi kar pustila, da ga ima nekdo drug, ga vzgaja, ima rad. Kaj, če me nihče ne bo sprejel? Le kako se bom preživljala brez službe, doma, denarja za hrano in pijačo. Kam bom pol šla? Bom živela na ulici in prosila za hrano, vodo, dom? Kako bom potem lahko skrbela za otroka? Ne vem, kaj narediti. Ko sem začela razmišljati o eni stvari, sem takoj dobila novo vprašanje, na katero nisem znala odgovoriti. Pred meseci sem bila dekle, ki upošteva starše, je pridna v šoli, jo imajo vsi radi. Dekle, ki ne dela neumnih stvari. Nisem bila več to dekle. To dekle ne bi prišlo do te točke, da bi zanosila in ko bi si vsi mislili: »To pa je dekle, ki je zanosilo pri petnajstih, le kako je ni sram, da je kaj takega naredila staršema, jima zlomila srce in izdala njuno zaupanje. Mama pri petnajstih.«

***Postala bom
mama!?***
***Le kako bom
zmogla vzgojiti
otroka, skrbeti
zanj, ko znam
komaj zase
skrbeti.***

Lea Berlec (mentorica: Mojca Volkar Trobevšek)

MLADI UP NAMIZNEGA TENISA

Bravo, Luka!

Na finalnem tekmovanju ŠŠT v Puconcih je mladi Luka Jokič dosegel 2. mesto in tako postal državni podprvak v namiznem tenisu za šolsko leto 2016/2017.

Po uspehu brata Dejana, ki je v letih 2014 in 2015 postal državni šolski prvak sedaj še Luka skrbi, da je šola Marije Vere iz Kamnika zapisana z zlatimi črkami na namiznoteniškem zemljevidu Slovenije. Luka je poleg odličnega tehnično-taktičnega znanja navduševal še z lepim in primernim vedenjem. Lukov uspeh je v toliko večji, ker so vsi nasprotniki bili učenci petih razredov, torej dve leti starejši.

Željko Đurić, trener namiznega tenisa

Nejc Grintal

(mentorica: Irena Zagožen)

Več avtorjev

(mentorica: Irena Zagožen)

3. MESTO NA SVETOVNEM PRVENSTVU

Sara Muršak, Živa Javornik in Lara Bošeska so na svetovnem šolskem tekmovanju v odbojki na mivki na Tahitiju dobile bronasto medaljo. Skupaj s trenerko Tanjo Boživnič so na zaključni šolski prireditvi dobile tudi pohvalo za izjemne dosežke, mi pa smo lahko videli njihove bleščeče medalje ter poslušnili njihovemu poročilu.

Dekleta, kar tako naprej!

UMOR V GRADU

Bil je deževen in hladen dan. Bilo je sredi poletja, a je že dva tedna deževalo. Dnevi so bili zamorjeni in nobenemu se ni nikamor dalo. Včasih smo se dobili s prijatelji, da bi popestrili dolgočasne dneve. In kar tako nekega dne smo dobili idejo, da bi šli na morje.

Vsi smo se strinjali s tem, zato smo spakirali prtljago in se z zgodnjim vlakom odpeljali na morje. Ko se je začelo jasneti, smo bili že tam in občudovali dan brez oblaka. Kmalu smo našli tudi primerno plažo in se usedli pod staro drevo. Ko se je malo otoplilo, smo skočili v osvežilno morje. Kasneje smo premraženi šli iz vode in se usedli v senco našega drevesa. Prijatelj je prinesel kosilo iz bližnje gostilne, tako da smo se do sitega najedli. Med počitkom se mi je zazdelo, da se je v skorji drevesa nekaj zbleščalo. Odlučila sem zgornjo plast lubja in se presenečeno zazrla v kot pest velik črn bleščeč kamen z vrezanimi simboli. Poklicala sem ostale. Bili smo nagnetenji okoli drevesa kot turisti in se domačinom verjetno zdeli precej čudni. Skušali smo razvozlati simbole. Očitno je bilo, da smo kamen nekam morali vložiti in obrniti. Dolgo smo tuhtali, ko je prijatelj nenadoma nekaj zakričal. Ko smo se obrnili, smo na drevesu zagledali luknjo oblike kamna. Kamen smo vložili in obrnili ter se nenadoma po silovitem curku svetlobe znašli na popolnoma drugem kraju in verjetno tudi času. Mimo nas je nenadoma pridrvela velika konjenica vitezov. Hiteli so po prašni poti vse do mogočnega, zloveščega gradu ter prišli vanj vstopili. Spogledali smo se. Preveval nas je strah, a hkrati radovednost. Odločili smo se, da gremo na grad. Začeli smo hoditi. Pot je bila dolga, strma in naporna, zato smo se usedli ob skalo. Premaknila se je. Še enkrat smo se naslonili nanjo, in presenečeno ugotovili, da je pod njo skrivni rov. Po polurni hoji po vlažnem in spolzkem hodniku smo se približali zidu pod zemljo. Našli smo majhna vrata in se zrinili skozi vhod. Zagledali smo grozo. To je bil najbolj grozen trenutek v mojem življenju.

**»To je bil
najbolj
grozen
trenutek v
mojem
življenju.«**

S stropa je viselo devet ljudi. Zvezanih. Mrtvih. Prijateljica je padla v nezavest. Ko smo njo spravili k zavesti, smo pozornost posvetili truplom. Vsak je imel na oblačilu narisani znak. Verjetno črko. Kar naenkrat smo zagledali knjigo. Pobrala sem jo. V njej je v današnji pisavi pisalo, da smo v srednjem veku, in da moramo razrešiti uganko. Potem sem našla še srednjeveško abecedo. Prevedli smo črke iz oblačil in ugotovili da piše: JAZ SEM GRO. Zaslišali smo škrtanje ključavnice. Trenutek napetosti. V sobo je prišel človek v razcapanih oblačilih na njegovem ogrinjalu pa je bila narisana srednjeveška črka F. Prišleka smo s svojo navzočnostjo prestrašili, a smo se kmalu zapletli v zanimiv pogovor. Ime mu je bilo Francus in tu je bil zato, ker je oporekal grofu. Povedal je tudi, da je grof, tudi sicer krut in neusmiljen vladar pokrajine, izbral deset ljudi, ki jih bo pokazal ostalim prebivalcem pokrajine v poduk in v vednost, da z njim ni šale. Francus je bil zadnji. Jutri ga bodo obesili in dodali grofovi zbirki obešencev. Tako bo dopolnil svoj napis: JAZ SEM GROF. Ja, bil je res v pravi godlji. Listali smo po srednjeveškem vodniku, a nismo ničesar pametnega našli. Po večminutnem živčnem listanju je iz knjige padel prastar pergamentni list. Bil je zemljevid. Sledili smo mu in prišli do skrivne sobe. Z nekaj spretnimi gibi smo sneli težka vrata in vstopili. Bilo je temno in smrdelo je po zatohlem. Edini vir svetlobe je bil zelen, svetleč kamen. Pregledovali smo simbole na stenah, a jih je bilo zelo težko razbrati. Vse povedi so se nanašale na prihodnost. Pisalo je, da če se uniči kamen, se uniči zloba lastnika. Francus je prepoznal grofov žig. Bil je njegov. To je pojasnilo njegovo zlobo. Poskusili smo uničiti kamen, a je bil zelo trd. Ni in ni se hotel prelomiti. V nervozni gneči okoli kamna je prijatelju zdrsnilo na spolzkih tleh, zato je ponesreči polil vodo, ki jo je hotel popiti, po kamnu. Kamen se je začel topiti in spuščati vreščeče zvoke. Srh me je spreletel po telesu. Zabliskalo se je. Svetloba je napolnila sobo.

Zbudila sem se v hotelski sobi. Ni mi bilo jasno kako sem se znašla tu. V sobo je vstopila prijateljica. Povedala je, da tudi njej ni jasno, kako se je znašla tu. Razgledala sem se po sobi. Na nočni omarici je bil srednjeveški vodnik na njem pa list papirja. Pisalo je: SREČNO REŠENI. Spomnila sem se včerajšnjega dogodka.

Očitno je bil resničen.

Ana Lucija Čuk

Liliana Hunnicutt, OŠ Orehek
(mentor: Marija Draksler)

POHVALE ZASLUŽNIM UČENCEM

V četrtek, 22. 6. 2017, je 2. šolsko uro potekala slovesna podelitev pohval učencem in učenkam, ki so zaradi odličnega uspeha, prizadevnosti pri delu, prijaznosti, pomoči prijateljem ... pohvaljeni s strani razrednika in ravnateljice.

Gospa ravnateljica Violeta Vodlan je vsem zaslužnim čestitala in jim podelila pohvalo. Prireditvev je povezovala šestošolka Hana Cedilnik, nastopili pa so plesalke Katja in Anja Šarec ter Živa Kuhar, harmonika pa je igrala pod spretnimi prsti Vala Ulčarja iz 4. razreda. Podelitvi je sledilo skupinsko fotografiranje in osvežitev s sladoledom.

Vsem pohvaljenim iskrene čestitke. Naj vam bodo te pohvale zahvala za vaše dosedanje delo in spodbuda za vnaprej.

Zapomnite si – ključ do sreče so sanje ... ključ do uspeha pa je uresničevanje sanj.

Mladi

raziskovalci

naše šole

Pohvalo so dobili naslednji učenci:

1. razred: Ajda Muhvič, Katarina Žagar, Matej Grilj, Lučka Oražem, Vita Knez in Filip Pavlin.
2. razred: Luka Humar, Aleksija Bajc, Emina Kurtović, Anže Laknar, Zoja Hribar, Jaka Dimnik, Anela Đuzić, Zoja Bregar in Ela Matoh
3. razred: Sara Davidović, Adnan Gračanin, Hana Brezar, Zala Gale, Nal Dimic, Lili Džunov
4. razred: Maša Koplán Plahuta, Šejla Berisha, Jakob Kruhar, Danijel Spasojević, Zala Koncilja, Kaja Verlinšek, Iza Videc, Alicija Brinovec, Blaž Tonin in Neja Zajc
5. razred: Aljaž Istenić, Ajda Resnik, Din Čorović, Matic Šemrov, Urban Brezar, Alen Joldić, Kristina Stupar, Davor Vujasin in Jera Mali
6. razred: Marija Petrova, Lana Vuga, Hana Cedilnik, Zoja Kranjec, Jakob Zorman, Laura Stein, Vita Pestotnik, Luka Blažević, Kim Rihar in Matej Pirc
7. razred: Manca Kermavner, Toni Lah, Pia Fabijan, Živa Javornik, Jernej Čuk in Aleksandra Stupar
8. razred: Liza Balantič, Kristina Koncilja, Jaka Hace, Urh Prosen in Lara Bošeska

Z IZJEMNIMI DOSEŽKI ODPLESALI V POČITNICE

Zadnji šolski dan, 23. 6. 2017, smo najprej na proslavi v šolski telovadnici obeležili dan državnosti, kjer smo se spomnili na rojstni dan naše Republike Slovenije. Gospa ravnateljica Violeta Vodlan je v svojem govoru v imenu vseh povedala, da se bomo trudili biti zgledni državljani. Podelila je tudi priznanja za izjemne dosežke učencev naše šole. Veliko jih je dobilo zlato ali srebrno priznanje na državni ravni, nekateri pa so se odlično odrezali celo v svetovni konkurenci. Nekaj besed o odbojškarskem tekmovanju na Tahitiju je povedala tudi gospa Tanja Božinović, trenerka tretjevrščne ekipe, gospa ravnateljica pa se ji je zahvalila z majhno pozornostjo. Program sta povezovala osmošolca Klara Bojec in Urh Prosen. Lana Vuga je recitirala svojo nagrajeno pesem o vodi, Pina Lenart Vengust pa je program popestrila z navihano pesmijo Bogdana Novaka. Toni in Jakob Lah ter Lan Kenda Hribar so nas vpeljali v glasbene ritme, za ples pa nas je ogrel brakedancer Jaka Dimnik. Predstavnika veteranskih in domoljubnih organizacij občine Kamnik, gospoda Pilej in Božičnik, sta učencem, ki so bili nagajeni v natečaju Srce pogreša dom, podelila knjižne nagrade.

To pa so učenci, ki so dobili pohvalo za izjemne dosežke:

Lana Vuga - zlato priznanje na državnem tekmovanju iz znanja klekljanja

Anja Šarec - 2. mesto na državnem šolskem tekmovanju v ukrivljenem loku

Lili Džunov - srebrno priznanje na tekmovanju Logična pošast

Mark Vuga - srebrni priznanji na tekmovanjih Logična pošast in Matemček

Ajda Resnik - srebrno Vegovo priznanje

Pia Fabijan - srebrno Vegovo priznanje

Žiga Verlinšek - srebrno Vegovo priznanje

Jerca Pirš Škoberne - srebrno Vegovo priznanje

Toni Lah, Žiga Belcijan in Lan Kenda Hribar- srebrno priznanje na tekmovanju iz angleščine

Živa Javornik, Sara Muršak in Lara Bošeska – 3. mesto na svetovnem šolskem tekmovanju v odbojki na mivki

Luka Jokič – 3. mesto ekipno na mednarodnem prvenstvu v namiznem tenisu, 2. mesto na državnem šolskem tekmovanju

Jakob Lah, Azra Čatić, Din Čorović, Dženisa Dizdarević, Tina Prvinšek, Jera Mali, Jaša Skvarča, Ajna Kantarević, Kaja Klevže, Hana Cedilnik, Marija Petrova, Tea Guzijan, Pia Fabijan, Lan Kenda Hribar, Nemanja Kosić, Toni Lah, Pina Lenart Vengust, Mateja Strle, Žiga Belcijan, Taja Korošec, Tijana Milošević, Žan Razboršek, Tea Brletić, Neli Klevže, Lara Bošeska, Julija Fišer, Daša Horvat, Andraž Kužnik, Alja Mavec Krovinović, Natalija Močnik, Alja Somrak, Gal Mirnik in Urh Prosen - zlato priznanje na državnem tekmovanju otroških gledaliških skupin

Nato so se na šolskem dvorišču s svojimi plesi predstavili prav vsi učenci. Vsaka generacija je zaplesala svoj ples in ples s še enim razredom. V zadnjem plesu pa se je zavrtela vsa šola, v ritmih glasbe so se pozibavali tudi učitelji in delavci šole. Ples so vodili učitelji plesne šole Miki, za kar se jim lepo zahvaljujemo.

Plesni zaključek šolskega leta je potekal že drugič. Ker se nam zdi odličen, imamo namen, da ga izvedemo tudi v naslednjih letih. Želimo si, da bi v plesnih ritmičkih uživali tudi drugi, zato pozivamo in izzivamo kamniške in okoliške šole, da se nam v prihodnje pridružijo.

Helena Brezar

Osnovna šola Marije Vere
Ljubljanska 16 a
1241 Kamnik

Šolsko glasilo Novice z Duplice izhaja pod okriljem Šolskega kulturno-umetniškega društva (ŠKUD) Verine zvezdice.

Urednica šolskega glasila Novice z Duplice: **Helena Brezar**

Sourednica: **Mojca Fuchs Lukežič**

Oblikovanje: **Helena Brezar**

Naslovna slika: **Neja Zajc** (mentorica Irena Zagožen)

Šolski novinarji:

Žiga Belcijan

Žan Moris Bregar

Mark Gajšek

Nina Grebenc

Lan Kenda Hribar

Nemanja Kosić

Žan Razboršek

Pia Fabijan

Jerca Pirš Škoberne

Kristina Koncilja

... in sodelavci.

Ivana Lap (mentorica Irena Zagožen)